

Tochtje door een zonnig maar druk Leiden.

Wat kan de situatie snel veranderen. In het begin van deze week zag het er naar uit, dat de geplande tocht door de Leidse binnenstad en langs de Singelparkroute, niet door zou kunnen gaan wegens gebrek aan belangstelling. Slechts 3 deelnemers hadden zich aangemeld. Anderen zagen het met het oog op het natte en vooral stormachtige weer kennelijk niet zo zitten. Maar zie, de weergoden waren ons weer eens goed gezind. De verwachting was dat deze donderdag een mooie zomerdag zou worden met veel zonneschijn, wat minder wind en een temperatuur van boven de 20 graden. Na deze optimistische verwachting kwamen er ineens nog wat aanmeldingen binnen en hebben we even getwijfeld of we er na de 6e aanmelding een stop op moesten zetten. Normaal gaan we voor een stadstoer namelijk met slechts maximaal 6 scootmobielen op pad. Gelet op het feit dat wij de belangstellenden door alle problemen veroorzaakt door het coronavirus, al lange tijd geen tochten meer hebben kunnen aanbieden, besloten we om deze keer een uitzondering te maken en nog enkele deelnemers meer te accepteren. Uiteindelijk kunnen er 8 personen met een scootmobiel mee gaan met de stadstocht. Met vijf begeleiders, waarvan 1 voor de eerste keer, gaan we van start bij het Huis van de Buurt De Kooi in de Leidse Driftstraat. Na de start rijden we naar het Kooipark, genoemd naar de eendenkooi die hier ooit stond. Enkele wandelaars in het park schrikken op omdat zij ineens omringd worden door een aantal fietsers en 8 scootmobielen. Ons tempo ligt erg laag en we letten goed op dus de confrontatie met de wandelaars levert geen problemen op. Omdat we deze rit zowel begeleiden op de fiets als lopend waar dat noodzakelijk is, krijgen we zo nu en dan wat opmerkingen of vragende blikken zoals "je mag hier niet fietsen" Als we uitleggen dat we, goed herkenbaar met gekleurde vestjes, een groep scootmobielen begeleiden, toont men begrip en worden we succes en plezier gewenst. We rijden via de Kooilaan naar de Lage Rijndijk en dan de brug over naar de Zijlpoort. Natuurlijk lukt het niet om de hele stoet in één keer als geheel de kruising te laten oversteken. We houden ons keurig aan de verkeersregels en degenen die in de groenfase niet kunnen oversteken

wachten rustig de volgende fase af. Met een grote groep door de stad rijden levert meestal nogal wat tijdverlies op. Vandaag hebben we geen haast dus stoppen de voorste rijders even om te wachten op de rest van de groep. Als we door de Zijlpoort zijn slaan we gelijk af naar de Rooms Katholieke begraafplaats die ligt op het oude bolwerk de Zijlpoort. Het is druk op dit terrein omdat er een begrafenis is. We zijn net op tijd want de overledene is nog niet gearriveerd en de dragers staan nog in afwachting om in actie te komen. We passeren de kapel en gaan via een brug het Blekerspark in. In dit park dat nu ingericht wordt als een Japanse tuin werden vroeger de gewassen stukken laken te bleken gelegd. Na dit park steken we de Oude Gracht over en maken een ommetje via de Houtmarkt naar het Huigpark. Normaal kun je hier recht oversteken over de Wisennia brug (brug der wijsheid) naar het Huigpark maar door een stoeprand is dat met een scootmobiel wat lastig, dus is omrijden noodzakelijk. Het Huigpark is gecreëerd op het Armenbolwerk dat na 1813 werd gebruikt als begraafplaats voor armlastige inwoners. We stoppen onderweg op diverse plaatsen in de route om te luisteren naar Rien die bijzonderheden vertelt over plaatsen waar we langskomen. Hij vertelt onder andere over de geschiedenis van de bolwerken en na het gebruik als een deel van de verdediging van de stad en als begraafplaats. Veel van de begraafplaatsen op de bolwerken zijn inmiddels geruimd met uitzondering van de begraafplaats de Zijlpoort waar nog steeds mensen worden begraven en de Groensteeg die niet meer als zodanig in gebruik is maar die ook niet geruimd is. In het Huigpark staat ook één van de kunstwerken die in het kader van Kunst in de Open Ruimte op diverse plaatsen in Leiden te zien zijn. In verband met werkzaamheden aan de Langegracht kunnen we een deel van de route niet volgen. We verlaten het Huigpark en gaan via de Maresingel naar de wijk Nieuw Leyden. We rijden over de Driemanschapskade langs het Zwartewater naar de smalle met veel groen gestoffeerde straatjes van Nieuw Leyden om naar het terrein van het voormalige Leidse slachthuis te rijden. Dit deel heeft nu de naam Marepark gekregen. We rijden over het terrein naar de Maresingel en passeren het Cathrijn Maartensdochter hofje, een van de 2 hofjes die buiten de singels liggen. Bij de "Heen en Weer brug" steken we de Maresingel over en rijden we naar de Lammermarkt en langs de molen de Valk. Rond de molen en op het Kiekpad wemelt het van groepjes mensen die op een terras of in het gras langs de Rijnsburgersingel genieten van het zonnetje. Ondanks de drukte stoppen we op het Kiekpad bij de daar geplaatste camera om te luisteren naar Rien die

informatie geeft over het hoe en waarom van deze geplaatste camera en waar de naam "kiekje" vandaan komt. Namelijk van de fotograaf Kiek die in Leiden vooral veel foto's maakte van dronken studenten. We steken over naar het Museum van Volkenkunde en gaan om het gebouw heen naar de Morspoort en het Kort Galgewater. Bij park de Put passeren we de molen en dan is het even spannend of alle voertuigen de nogal puntig toelopende Rembrandtbrug over kunnen komen. Gelukkig levert dat geen problemen op en kunnen we door naar de Weddesteeg waar op nummer 25 vroeger het geboortehuis van Rembrandt van Rijn heeft gestaan. We gaan het terrein op waar vroeger de voormalige Kweekschool voor de Zeevaart gevestigd was. Het gebouw staat er nog maar heeft thans een andere bestemming. Op een gebouw dat bij de school hoorde is één van de vele muurgedichten van Leiden te zien. In dit

geval geschreven in het Fries op een soort vlag met de plompeblaeren symbool van Friesland. We rijden door het Rembrandtpark, steken het Noordeinde over en een gebouw onderdoor en lopen langs de Witte Singel naar de voor ons onneembare brug over de Groenhazengracht. Om over de Aeldisbrug (brug van de ouderdom) te komen moet men eerst scootmobielen trappen leren lopen en zover zijn we nog niet. We moeten dus omrijden via de Kazernebrug en het Arsenaalplein. Als voetganger kun je hier meestal rechtdoor onder één van de gebouwen van de universiteit door maar met onze

voertuigen lukt dat niet. Na een paar keer rechts en links afslaan komen we in het Paterstraatje dat ons rechtstreeks naar ons koffieadres voert in de Leidse Hortus Botanicus. We parkeren onze fietsen buiten de poort bij de achteringang van de Hortus en de scootmobielen rijden naar binnen. Op het buitenterras staan de door ons gereserveerde tafels al klaar en daar strijken we neer voor een rustperiode met een drankje en/of een hapje. We pauzeren vrij lang, maar dan moeten we ook weer verder. De begeleiders halen hun fiets op en we lopen over het terrein van de Hortus naar de 5e Binnenvestgracht. We worden ook hier genoodzaakt om een omweg te maken omdat de voortgang voor voertuigen belemmerd wordt door een stenen trap bij de Sterrenwachttlaan. Door de Zegersteeg komen we langs het St. Annahofje, één van de oudste hofjes van Leiden en gaan dan de Kaiserstraat op waarbij we nog twee hofjes passeren, Het Jeruzalem- en Bethlehemhofje. Om weer op de route te komen gaan we de Sterrenwachttlaan op en kunnen dan verder over het pad dat langs de Witte Singel naar de Kaiserstraat loopt.

Via de Boisotkade en langs het regionaal archief komen we bij de massieve stenen brug die niet echt een brug is maar een waterpoort in de stadswal van weleer. Op dat punt vertelt Rien nog het één en ander over een monumentje ter herinnering aan de vertrekplaats van de Pilgrimfathers die vanuit de Vliet vertrokken naar Rotterdam en Engeland en dan door naar Amerika. De namen van een aantal families staan op een herdenkingssteen bij een klein beeldje aan de oever van de Vliet. Onder de waterpoort door kwamen ook de Watergeuzen Leiden binnen om te helpen de Spanjaarden te verdrijven. Na de waterpoort dalen we vrij steil af naar de Ruime Conscientiestraat waar we stoppen

om de grote muurschildering de Vier Jaargetijden van de schilderes Judith van de Berg te bewonderen. Dit schilderij is aangebracht op de achtergevel van de huizen van het St. Jacobshof waarvan de ingang in de Doezastraat ligt. We draaien de Doezastraat in en passeren nog een hofje Het Samuel van der Zee hofje.. Bijna aan het einde van de Doezastraat tegenover het Van der Werfpark zien we nog een hofje Het Heilige Geest hofje, dat niet toegankelijk is voor anderen dan bewoners en hun bezoekers. We rijden door het ook al druk bezochte Van der Werfpark en stoppen om te luisteren naar Rien die wat informatie geeft over het standbeeld van de burgemeester en de ramp met het kruitschip op 12

januari 1807. Na het park gaan we langs de Garenmarkt die onlangs een metamorfose heeft ondergaan. Van een groot open parkeerterrein naar een leuk parkje boven de parkeergarage die ondergronds is. We gaan door naar het Plantsoen dat tussen 1835 en 1845 werd aangelegd langs de oever van de Zoeterwoudsesingel. Ook in het plantsoen is het tamelijk druk met zonnende en wandelende mensen. We bewonderen de vele soorten en maten van bomen en passeren een grote fontein. Ook bekijken we nog twee beelden in deze parkachtige omgeving. Een mooi beeld van Jan Wolkers genaamd moeder en kind en een gestileerde blote vrouw “de Venus van Leiden” van de groep KUT (Kunst Uitschot Team). Aan het einde van het Plantsoen steken we over naar de Hoge Woerd en gaan dan naar het Utrechtseveer. Op dat punt worden we weer geconfronteerd met een onmogelijke doorgang voor voertuigen. De brug met de vreemde naam Happynion (brug van geluk) is de hoogste van de nieuwe bruggen die zijn aangelegd voor deze Singelparkroute. Omdat we ook tijdens onze trip door het Plantsoen geen kans hebben gezien om de ons vergezellende voertuigen traplopen te leren zit er niets anders op dan weer een omweg te maken via de volgende brug naar de Nieuwe Rijn . Via de Kaarsenmakerstraat komen we in het geheel vernieuwde Lakenpark. Voor we dit nieuwe park gaan verkennen gaan we via de “Laatste brug” nog een kort bezoek brengen aan de oude begraafplaats De Groensteeg, één van de vredigste plekjes in de Leidse binnenstad. De begraafplaats is in 1813 gesticht

op een van de bolwerken van Leiden. Zeker in de zomer is het een heerlijke plaats om in alle rust op een bankje te mediteren en te genieten van de rust in de groene omgeving. Van de burens heb je hier geen last. Na het bewonderen van de dikste boom van Leiden die in 1882 is geplant en nu een stamomvang van meer dan 7.50 meter heeft gaan we door voor het laatste deel van deze route. Het Lakenpark begint al te vergroenen en langs het brede pad zijn banken gebouwd waar je ook met een hele grote groep nog wel een plaatsje kunt vinden. Net voor de Meelfabriek gaan we de Oosterkerkstraat in. De Meelfabriek wordt omgebouwd tot een chique woonomgeving met een paar hele dure penthouses en lofts. Voorlopig is de doorgang via het terrein van de Meelfabriek naar de Helarbrug (brug van de gezondheid) nog onmogelijk en kunnen we langs die route niet naar het Ankerpark dus moeten we weer een omweg maken via de mooie rustige Waardgracht. We volgen het pad door het park langs

de Zijlsingel en komen bij de Loviumbrug (Brug der Liefde) die ons weer bij de Zijlpoort brengt. We gaan de Zijlpoort onderdoor en de Schrijversbrug over en volgen de Zijlsingel tot we aan de andere kant van de Meelfabriek zijn en daarna steken we over naar de Trompstraat. We gaan via de Trompstraat en de Oosterkerkstraat naar het Bontekoepark waarvan een deel is opgezet als een soort grote volkstuin waar diverse groenten worden verbouwd die door de zich daarmee bezig houdende vrijwilligers worden geleverd aan de Leidse Voedselbank. Het pad door het parkje is wat lastig te doen met de scootmobielen omdat de in- en uitgang van het centrale pad door het park voorzien is van een paar stoepjes. We nemen dan ook maar een stuk over een trottoir naar het Tasmanpark en als we dat park zijn rondgereden gaan we de

Admiraalsbrug over. Na het passeren van de kruising met de Lage Rijndijk rijden we terug naar de Driftstraat en komen daar aan met slechts 4 van de deelnemers aan deze rit. In het laatste deel van de tocht zijn de meesten afgehaakt en richting huis en haard vertrokken. Uit de reacties van de deelnemers is wel duidelijk geworden dat men genoten heeft van deze tocht.

Foto's van Ria Snoek, Marieke de Rooij, Jan Adriaan Krans en Rien Rijk.

Volgende tocht

Donderdag 26 augustus. Een lange tocht van ongeveer 26 kilometer. We verzamelen om 10:45 uur aan de voorzijde van het LUMC en vertrekken om 11:00 uur voor een rit naar Wassenaar en door de Landgoederen naar het verste punt van deze tocht op de grens van Wassenaar en Den Haag. Zorg voor goed opgeladen accu's van je voertuig en als je daar aan twijfelt, neem dan een oplader mee.

Opgeven deelname tot 23 augustus via rienrijk@gmail.com.

Groeten

Rien